

bó. Vagi doncs pel Sr. Moncanut la nostra més coral felicitació.

No per això, varen desmerèixer en res, els altres actors, en Juandó, en el paper de majordom, ens féu divertir com sempre, fent molta gràcia a la gent menuda amb els seus originals ademanans; en Seguranyes, féu un Luciano excel·lent, i en Viñas en el de Froschard, molt encertat, encara que potser un poc faltat d'energia; els demés, tots a l'altura, com ho saben fer sempre.

En conjunt, fou una tarda de teatre, deliciosa, que no oblidarem, i mentre esperem un altre jorn, perquè tornin a visitar-nos, felicitem de cor al Rev. Director de l'Elenc, i a tots plegats, que amb la seva constància i entusiasme, tan alt posen el nom del teatre catòlic.

JOT-FLIC.

ELS IMPERIS MORTS

S'ha escrit, que les coses qu'es veuen son temporals i les que no es veuen son eternes, i això mateix te una demostració ben culpíadora tots els dies. Els imperis de l'Àfrica, en altre temps els primers del mon, dormen avui el son del passat, son molts dels que sols en resta una lleu senyal. Naixeren en la mes gran opulència, creixeren en mig de la disbauxa i moriren en mig de la mes pregona soletat, els mancà allò que enfonsa i alça els pobles, la fe, l'amor, la veritat.

Els mes grans entre els seus, segurament hauria sigut Egipte, amb sos monuments, superbs edificis i suntuosa riquesa i domini absolut damunt els seus consemblants, i avui sols resta d'ell la ruïna que com en les Piràmides ens recorda el seu passat gloriós.

Donen testimoni de llur grandesa, aquests monstres de l'edificació, amb els seus 135 metres d'alçada i els toscs blocs de granit que serveixen per a pujar damunt el seu vertix, esmorrat per l'acció del temps, que pot estatjar còmodament varies persones.

Seran a milers els anys passats, tal volta més de sis mil i encare aquest colós es manté dret, esguardant tots els dies el gloriós astre-rei que per mes de dos milions de vegades s'aixe-